

Keskiyön arvoitus

Tango

JAAKKO HEIKKINEN

Matkallain kun puiston tiellä hiljaa as - te - lin, niin yl - lät - täin ja
hämmästyen siellä sinut kohta - sin. Nuo kuk - kaset, puut, ja lin - tujen
suut, ja il - ta - rus - ko, kaikki tuo vei mei - dät haavei - siin.
Saapui yö, vaan puiston peitty - es - sä varjoihin pian aavistin, hei, täällä taitaa olla
muita - kin. Jokin haa - mu liikkui var - jois - sa, jäi mei - tä vaa - ni -
maan, se onko uh - ka, ei jääty sitä tes - taa - maan.
Aamulla, kun kerroin tästä tapauksesta hämärästä, arvoitukseen selityksen säin: "Se on yö -
harrastus, joskus eräs paikka - kunta - lai - nen piiloon luikahtaa puiston pensaan taa ja
siel - tä kurkis - taa, tarkkailee ja lymy - ää, pois hävi - ää, kuin ilmaan haih - tuu.
Hän on tuo Kes - ki - yön Hiippailija sala - peräi - nen".
Fine